

LVI.

Betænkning

over

Forflag til Lov om en forandret Fordeling af Folkethingsvalgfredsene.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 17de Marts 1887.)

Det den 28de Oktober 1886 nedsatte Udvalg var allerede ved Rigsdagens Sammentræden efter Juleferien kommet saa vidt med sit Arbejde, at det kunde have valgt Ordsfører i det første Møde derefter; men da blev Folkethinget opløst, og Arbejdet kunde først igjen optages den 15de Februar, efterat Regjeringen paany havde forelagt sit Forflag og dette var behandlet af Folkethinget og henvisst til et nyt Udvalg, der dog paa et Par nær kom til at bestaa af de samme Medlemmer som i Samlingens første Del. Ligesom før Opløsningen delte Udvalget sig i et Mindretal, der kunde slutte sig til det af Regjeringen fremsatte Forflag, og et Flertal, som mente, at der burde søges et andet Grundlag for Kredsenes Fordeling end det af Regjeringen foreslaede.

Dette Flertal kan kun forstaa Grundlovens § 32: „Antallet af Folkethingets Medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af et Medlem til 16,000 Indvaanere“ saaledes, at her er givet et bestemt Paalæg om, at Folkethingets Medlemstal maa, efter det fastsatte Forholdstal, stige eller falde med Rigets Folkemængde, og da denne i 1880 uden Færøerne var 1 969 454 Indbyggere og i 1890, i Følge den hidtil værende

Tilvæxt af omtrent 1 pCt. aarlig, efter al Sandsynlighed vil udgjøre omtrent 2 173 000 Indbyggere, kan det ikke anse en Forøgelse af Folkethingets Medlemsantal med det af Regjeringen foreslaede Antal af 8 Medlemmer (altsaa til 110) for en Fyldestgjørelse af Grundlovens Bud. Efter Folketallet i 1880 vil man nemlig med Forholdstallet 16 000 komme til et Antal af 123, og efter det sandsynlige Folketal i 1890 til 136 — foruden det ene Medlem for Færøerne. Naar man betænker, at det Folketal, hvorefter man bestemte Folkethingets Medlemstal i 1849, var det i 1845 tilstedeværende 1 350 327, om end under Forudsætning af, at det i 1850 vilde blive over 1 400 000, hvad ogsaa viste sig rigtigt, maa det vække Forundring, at man nu staar nær ved et Folketal paa omtrent 2 173 000 eller over $\frac{1}{3}$ mere, uden at der er sket nogen Forøgelse af Folkethingets Medlemsantal, og man kunde maasse heri se et Bevis paa, at man ikke tidligere havde forstaaet Grundlovens Bud paa samme Maade, som Flertallet nu; men at dette er fuldstændig urigtigt, viser Sagens historiske Gang.

§ Grundlovsudkastet af 1848 lød § 33 saaledes: „Valgene til Folkethinget foregaa